

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

15. juuli 2015*

Konkurents — Haldusmenetlus — Euroopa autoklaasi turg — EÜ artikli 81 rikkumise tuvastamise otsuse avaldamine — Niisuguse teabe konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse rahuldamata jätmine, mille komisjon kavatses avalikustada — Põhjendamiskohustus — Konfidentsiaalsus — Ametisaladus — Leebema kohtlemise programm — Õiguspärane ootus — Võrdne kohtlemine

Kohtuasjas T-465/12,

AGC Glass Europe SA, asukoht Brüssel (Belgia),

AGC Automotive Europe SA, asukoht Fleurus (Belgia),

AGC France SAS, asukoht Boussois (Prantsusmaa),

AGC Flat Glass Italia Srl, asukoht Cuneo (Itaalia),

AGC Glass UK Ltd, asukoht Northampton (Ühendkuningriik),

AGC Glass Germany GmbH, asukoht Wegberg (Saksamaa),

esindajad: advokaadid L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann ja A. Burckett St Laurent ning *solicitor* S. Ryan,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Kellerbauer, G. Meessen ja P. Van Nuffel,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 6. augusti 2012. aasta otsus K(2012) 5719 (lõplik), millega jäeti rahuldamata komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL (ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes) artikli 8 alusel AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlus (juhtum COMP/39.125 – autoklaas),

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: president S. Papasavvas, kohtunikud N. J. Forwood (ettekandja) ja E. Bieliūnas,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtusekretär: ametnik L. Grzegorzcyk,

arvestades kirjalikus menetluses ja 2. märtsi 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse¹

Vaidluse taust

- 1 Euroopa Ühenduste Komisjon võttis 12. novembril 2008 vastu otsuse K (2008) 6815 (lõplik) [EÜ] artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta mitme autoklaasitootja suhtes, sealhulgas hagejad AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH (COMP/39.125 – autoklaas) (edaspidi „autoklaasi otsus”).
- 2 Komisjon tuvastas eelkõige, et autoklaasi otsuse adressaadid olid rikkunud EÜ artiklit 81 ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu artiklit 53 seeläbi, et nad osalesid erinevate perioodide vältel ajavahemikus märtsist 1998 kuni märtsini 2003 konkurentsivastastes kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses autoklaasi sektoris EMP-s.
- 3 Autoklaasi otsuse kohaselt oli tegemist ühe ja vältava rikkumisega, mis seisnes EMP-s peamiste autotootjatele autoklaasi ja/või klaaside tervikkomplektide (mis sisaldasid üldiselt esiakent, tagaakent ja külgaknaid) tarnimise lepingute kooskõlastatud jaotamises. Kooskõlastamine toimus komisjoni sõnul klientidele suunatud hinnapoliitika ja tarnestrategie teel, mille eesmärk oli tagada kartellis osalenud ettevõtjate turuosade üldine stabiilsus kõnealusel turul. Stabiilsust taotleti peamiselt parandusmehhanismide teel, mida rakendati siis, kui kooskõlastamine ei andnud oodatud tulemusi.
- 4 25. märtsil 2009 teatas komisjoni konkurentsi peadirektoraadi peadirektor hagejatele eelkõige oma kavatsusest avaldada vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklile 30 oma veebilehel autoklaasi otsuse mittekonfidentsiaalne versioon siinses asjas autentsetes keeltes, see tähendab inglise, prantsuse ja hollandi keeles. Lisaks palus konkurentsi peadirektoraat hagejatel tuvastada võimaliku konfidentsiaalse teabe või ärisaladuseks loetava teabe ning põhjendada oma sellekohast hinnangut.
- 5 Hagejatega peetud kirjavahetuse järel võttis konkurentsi peadirektoraat 2012. aasta detsembris vastu autoklaasi otsuse mittekonfidentsiaalse versiooni, mis tuli seejärel avaldada komisjoni veebilehel. Kõnealusel kirjavahetusest ilmneb, et konkurentsi peadirektoraat ei rahuldanud hagejate taotlusi kustutada teave, mis oli esitatud autoklaasi otsuse 246. põhjenduses ja 122. joonealusel märkuses.
- 6 Konkurentsi peadirektoraadi arvates võis selle teabe jaotada kolme kategooriasse. Esimene koosnes klientide nimedest ja asjaomaste toodete kirjeldustest ning teabest, mille alusel on võimalik klient kindlaks teha (edaspidi „I kategooria teave”). Teine koosnes tarnitud kauba kogustest, kvootide määramisest iga autotootja puhul, hinnakokkulepetest, nende arvutamisest ja variatsioonidest nendes ning lõpuks arvandmetest ja protsentidest, mis on seotud kartelliosaliste vahel klientide jagamisega (edaspidi „II kategooria teave”). Kolmas koosnes puhthalduslikust teabest, milles viidati toimikumaterjalile (edaspidi „III kategooria teave”).

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks. Väljajäetud punktide osas viidatakse Üldkohtu 15. juuli 2015. aasta otsusele Pilkington Group vs. komisjon (T-462/12).

- 7 Hagejad pöördusid selles asjas 20. jaanuaril 2012 ära kuulamise eest vastutava ametniku poole kooskõlas komisjoni 23. mai 2001. aasta otsuse 2001/462/EÜ, ESTÜ ära kuulamise eest vastutavate ametnike pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (EÜT L 162, lk 21; ELT eriväljaanne 08/02, lk 151) artikliga 9, esitades vastuväiteid I ja II kategooria teabe avaldamisele ning autoklaasi otsuse põhjenduse 726 ühe lauseosa avaldamisele. 21. mail 2012 loobusid hagejad oma nõudest seoses II kategooria teabega.

Vaidlustatud otsus

- 8 Ära kuulamise eest vastutav ametnik tegi otsuse hagejate taotluse kohta komisjoni 6. augusti 2012. aasta otsusega K(2012) 5719 (lõplik), millega jäeti rahuldamata komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL (ära kuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes) artikli 8 alusel hagejate esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlus (juhtum COMP/39.125 – autoklaas) (edaspidi „vaidlustatud otsus”).
- 9 Sissejuhatuseks märkis ära kuulamise eest vastutav ametnik esiteks, et komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2006, C 298, lk 17, edaspidi „2006. aasta koostööteatis”), ei tekita hagejates õiguspärasest ootusest, mis takistab komisjonil avaldada teavet, mis ei kuulu ametisaladuse alla. Pealegi ei vääri mingit erilist kaitset hagejate huvi selle vastu, et ei avaldataks nende tegevuse üksikasju, mis ei kuulu ametisaladuse alla. Ära kuulamise eest vastutav ametnik ei ole lisaks pädev otsustama mittekonfidentsiaalse teabe avaldamise vajalikkuse ega komisjoni sellekohasest üldisest poliitikast tulenevate riivete üle (vaidlustatud otsuse põhjendused 12–14 ja 19).
- 10 Teiseks lükkas ära kuulamise eest vastutav ametnik tagasi argumendi, mille kohaselt on avaldamise ulatust käsitlev varasem praktika komisjonile siduv. Ära kuulamise eest vastutav ametnik meenutas veel, et kavandatav avaldamine ei hõlmanud leebema kohtlemise avalduste allikat ega sellega seoses esitatud muid dokumente, rõhutades samas, et ta ei olnud pädev otsustama kavandatava avalikustamise ulatuse üle võrdse kohtlemise põhimõtte seisukohast, arvestades asjaolu, et hagejad olid leebema kohtlemise taotlejad (vaidlustatud otsuse põhjendused 16–18).
- 11 Vaidlustatud otsuse põhjendusest 21 ilmneb, et otsuses hinnatakse peamiselt kahte hagejate argumenti. Esimene argument, mida hinnati vaidlustatud otsuse põhjendustes 22–35, käsitleb vaidlusaluse teabe kui sellise konfidentsiaalsust ning teine argument, mida hinnati vaidlustatud otsuse põhjendustes 36–45, käsitleb füüsiliste isikute identiteedi kaitset.
- 12 Esimese argumendi kohta leidis ära kuulamise eest vastutav ametnik esiteks, et I kategooria teave, mis koosnes klientide nimedest ja asjaomaste toodete kirjeldusest, oli oma laadilt ja autoklaasi turu eripärasid arvestades teada ka väljaspool hagejaid, teiseks, et see teave oli aegunud ning kolmandaks, et see teave puudutas rikkumise enda olemust ning selle avalikustamist dikteerivad lisaks kahju saanud isikute huvid (vaidlustatud otsuse punktid 24–29). Lisaks osas, kus hagejad esitasid konkreetseid argumente, et tõendada selle teabe konfidentsiaalsust vaatamata selle üldistele omadustele, nagu eespool kirjeldati, järeldas ära kuulamise eest vastutav ametnik analüüsi tulemusel, milles võeti arvesse kolme kumulatiivset tingimust, et I kategooria teave ei kuulu ametisaladuse alla (vaidlustatud otsuse põhjenduse 30 viimane lause kuni punkt 35).
- 13 Mis puudutab teist argumenti, siis tugines ära kuulamise eest vastutav ametnik Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) artiklile 5 ja nõustus konfidentsiaalsena käsitlema teavet, mis oli esitatud autoklaasi otsuse põhjendustes 115, 128, 132, 252 ja 562 ning 282. joonealuses märkuses (vaidlustatud otsuse punktid 36–45 ja artikkel 2).

- 14 Ära kuulamise eest vastutav ametnik nõustus konfidentsiaalsena käsitlema ka autoklaasi otsuse põhjenduse 726 ühte lauseosa (vaidlustatud otsuse põhjendus 8 ja artikkel 1).
- 15 Ära kuulamise eest vastutav ametnik jättis hagejate taotluse ülejäänud osas rahuldamata (vaidlustatud otsuse artikkel 3).

Menetlus ja poolte nõuded

- 16 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. oktoobril 2012.
- 17 Üldkohtu kolmanda koja esimees jättis 27. novembri 2013. aasta määrusega rahuldamata autoklaasisektoris tegutseva nelja kindlustusettevõtja avaldused menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks.
- 18 Hagejad paluvad Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 3;
  - mõista kohtukulud välja komisjonilt;
  - võtta mis tahes muid kohaseid meetmeid.
- 19 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejatel.

Õiguslik käsitlus

- 20 Oma hagi põhjendamiseks esitasid hagejad kuus väidet, mis käsitlevad vastavalt:
- Euroopa Komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL ära kuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (ELT L 275, lk 29) artikli 8 rikkumist;
  - õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumist;
  - võrdse kohtlemise põhimõtte ja põhjendamiskohustuse rikkumist;
  - hea halduse põhimõtte rikkumist;
  - üldsuse õigust tutvuda liidu institutsiooni dokumentidega käsitlevate sätete rikkumist;
  - ametisaladuse kaitset käsitlevate sätete rikkumist.
- 21 Kõigepealt tuleb analüüsida kuuendat väidet.

Kuues väide, mille kohaselt on rikutud ametisaladuse kaitset käsitlevaid sätteid [...]

Esimene väide, mille kohaselt on rikutud otsuse 2011/695 artiklit 8

- 55 Hagejad väidavad, et keeldudes vaidlustatud otsuse põhjendustes 14, 17 ja 19 analüüsima seda, kas kavandatav avaldamine oli kooskõlas õiguspärase ootuse kaitse ja võrdse kohtlemise põhimõtetega, hoidus ära kuulamise eest vastutav ametnik kasutamast pädevust, mis on talle antud otsuse 2011/695 artiklis 8. Kuna ära kuulamise eest vastutav ametnik on sõnaselgelt leidnud, et tal puudub pädevus, siis ei ole igal juhul vaidlustatud otsust nende põhimõtete seisukohast põhjendatud.
- 56 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et nagu nähtub kuuenda väite raames tehtud analüüsist, ei ole vaidlustatud otsus vaidlusaluse teabe konfidentsiaalsusele antud hinnangute küsimuses õigusvastane.
- 57 Edasi nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest 14, 17 ja 19, et ära kuulamise eest vastutav ametnik tegi vahet esiteks hagejate argumentidel, mis põhinevad vaidlusaluse teabe konfidentsiaalsusel, ning teiseks argumentidel, mille kohaselt on rikutud põhimõtteid, mis ei ole seotud ametisaladusega, nagu võrdse kohtlemise põhimõte ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõte.
- 58 Selles suhtes järeltas ära kuulamise eest vastutav ametnik vaidlustatud otsuse põhjenduses 14 õigesti, et kõnealused argumendid käsitlesid juba oma olemuselt teavet, mida võidi avaldada, arvestades piiranguid, mille nägid komisjoni meetmete suhtes ette määruse nr 1/2003 artikli 30 lõige 2 ja otsuse 2011/695 artikkel 8, see tähendab et tegemist oli teabega, mis iseenesest ei kuulu ametisaladuse alla. Olgu meenutatud, et nagu nähtub otsuse 2011/695 artikli 8 lõikest 1, alustatakse menetlust, milles võib osaleda ära kuulamise eest vastutav ametnik, [k]ui komisjon kavatseb avalikustada teavet, mis võib kujutada endast [...] ärisaladust või muud konfidentsiaalset teavet”. Selles kontekstis rõhutas ära kuulamise eest vastutav ametnik samuti õigesti komisjoni hindamisruumi, mis on sellel institutsioonil avaldamisele kuuluva mittekonfidentsiaalse teabe kindlaksmääramisel.
- 59 Veel on oluline toonitada, et nagu nähtub otsuse 2011/695 artikli 8 lõikest 2, peab ära kuulamise eest vastutav ametnik oma otsuses määrama kindlaks tähtaja, pärast mida vaidlusalune mittekonfidentsiaalseks peetud teave avalikustatakse, kusjuures see tähtaeg ei tohi olla lühem kui üks nädal. Sellest sättest tuleneb, et ära kuulamise eest vastutava ametniku sekkumine seisneb nende eeskirjade kohaldamises, mis kaitsevad ettevõtjaid asjassepuutuva teabe konfidentsiaalsusest tulenevalt. Nimelt nullib see, et konkurentsi peadirektoraat avaldab ametisaladuse alla kuuluva teabe, lõplikult seda liiki teabele antud erikaitse. Ära kuulamise eest vastutava ametniku sekkumise eesmärk on seega lisada konkurentsi peadirektoraadist sõltumatu organi täiendav kontrollietapp. See organ on lisaks kohustatud oma otsuse jõustumist edasi lükkama, andes nii asjassepuutuvalle ettevõtjale võimaluse pöörduda ajutiste meetmete üle otsustava kohtuniku poole kohaldamise peatamiseks vastavalt sellega seotud tingimustele. Järelikult tuleb vahet teha esiteks teabe kui sellise konfidentsiaalsust puudutavate õigusnormide kohaldamisel ja teiseks selliste õigusnormide kohaldamisel, millele tuginetakse teabe konfidentsiaalsena käsitlemiseks olenemata küsimusest, kas teave on oma laadilt konfidentsiaalne. Komisjon väidab, et kui eeldada, et niisuguse teabe avaldamine, mis ei kuulu ametisaladuse alla, võib endast kujutada eespool nimetatud kategooriatest teise kuuluva normi rikkumist, ei muuda see asjaolu kõnealuse saladusega seotud normides antud kaitset illusoorseks. Niisugune rikkumine, kui eeldada, et see on tõendatud, võib kaasa tuua sobivate parandusmeetmete võtmise nagu kahjuhüvitis, kui täidetud on liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimused. Järelikult jääb selle kategooria eeskirjasid puudutavate argumentide sisuline analüüs välja otsuse 2011/695 artiklis 8 ära kuulamise eest vastutava ametniku pädevusega taotletud eesmärkidest (kohtuotsus, 28.1.2015, Evonik Degussa vs. komisjon, T-341/12, EKL, EU:T:2015:51, punkt 43), mistõttu põhjendustes 14, 17 ja 19 toodud hinnangud ei ole õigusvastased.

60 Viimaseks, ärakuulamise eest vastutav ametnik rõhutas vaidlustatud otsuse põhjendustes 12, 13 ja 16, et hagejad ei saanud igal juhul tugineda õiguspärasele ootusele või muule õiguspärasele huvile, mis takistaks komisjonil avaldada mittekonfidentsiaalset teavet, isegi kui see teave ei kuulu rikkumise tuvastamise otsuse põhiosasse. Veel meenutas ärakuulamise eest vastutav ametnik vaidlustatud otsuse põhjenduses 18, et komisjon nõustus eemaldama igasuguse viite, mille abil oli võimalik kindlaks teha leebema kohtlemise menetluses esitatud avalduste või selle menetluse raames esitatud dokumentide allikas, et võtta nõuetekohaselt arvesse seda, et hagejad olid teinud koostööd. Neid asjaolusid arvestades tuleb tõdeda, et ärakuulamise eest vastutav ametnik on õiguspärase ootuse kaitse ja võrdse kohtlemise põhimõtete rikkumist käsitlevate argumentide kohta oma hinnangu andnud, nii et vaidlustatud otsus ei ole mingil juhul jäetud põhjendamata.

61 Järelikult tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine ja kolmas väide, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse, võrdse kohtlemise põhimõtteid ja põhjendamiskohustust

62 Hagejad väidavad, et 2002. ja 2006. aasta koostööteatised sisaldavad sätteid, mis tekitavad kõikides nende kohaldamisalasse kuuluvates ettevõtjates õiguspärase ootuse, et vabatahtlikult esitatud teave jääb võimaluse korral konfidentsiaalseks isegi komisjoni otsuse avaldamise staadiumis. Lisaks annavad need teatised konkreetseid kinnitusi, et avaldatud teave tagab niisugustele koostööd teinud ettevõtjatele nagu hagejad võrreldes koostööd mitteteinud ettevõtjatega, et neil on väiksem oht, et nende suhtes esitatakse tsiviilhagi. See ootus, mille aluseks on ka määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 2, ei hõlma ainult leebema kohtlemise menetluses esitatud dokumente, vaid ka nendes dokumentides sisalduvat teavet. Vaidlustatud otsus lubab aga avaldada hagejate klientide identiteedi, see tähendab leebema kohtlemise programmi raames komisjonile esitatud andmed. Selle avaldamisega, mis ei ole ELTL artikli 101 kohaldamiseks vajalik, rikutakse seega hagejate õiguspärast ootust ning seatakse nad võrreldes koostööd mitteteinud ettevõtjatega halvemasse olukorda. Sellest tulenevalt rikutakse ametisaladuse kaitset käsitlevaid sätteid.

63 Veel väidavad hagejad, et nad on ainsana leebema kohtlemise taotluse esitanutena teistsuguses olukorras kui autoklaasi otsuse muud adressaadid. Vaidlustatud otsus lubab aga komisjonil asjassepuutuvate klientide identiteedi avaldamise küsimuses asuda kõikide autoklaasi otsuse adressaatide suhtes samale seisukohale. See asjaolu kahjustab hagejaid ebaproportsionaalselt, kuna viited kartelliga seotud autotootjatele puudutavad enamikul juhtudel nende kliente. Ka nende asjaolude tõttu rikutakse ametisaladust, samuti on ärakuulamise eest vastutava ametniku hinnangutes tehtud ilmseid hindamisvigu ning neid hinnanguid ei ole põhjendatud.

64 Nende argumentidega ei saa nõustuda.

65 Kohe tuleb märkida, et eespool punktis 59 toodud hinnangud ei piira liidu kohtu pädevust otsustada väidete üle, mille kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet või võrdse kohtlemise põhimõtet.

66 Selles suhtes ei sisalda 2002. ja 2006. aasta koostööteatis esiteks mingit sätet, mis kinnitaks hagejate argumente. Täpsemalt nähtub 2002. aasta koostööteatise punktides 3–7 ning 2006. aasta koostööteatise punktides 3–5, et nende teatiste ainus eesmärk on määrata kindlaks, millistel tingimustel võidakse ettevõtjale anda kaitset trahvi eest või vähendada tema trahvi. Nagu väidab komisjon, ei näe need teatised ette mingit eelist, mida ettevõtja vastutasuks oma koostöö eest võiks nõuda. 2002. aasta koostööteatise punktides 8–27 ja 2006. aasta koostööteatise punktides 8–30 esitatud eeskirjad käsitlevad ainult trahvisummasid.

- 67 Seda hinnangut kinnitab sõnaselgelt 2002. aasta koostööteatise punkt 31 ja 2006. aasta koostööteatise punkt 39. Nende punktide kohaselt, mis on sõnastatud identselt, ei kaitse trahvide eest antav kaitse või trahvide vähendamine iseenesest ettevõtjat ELTL artikli 101 rikkumises osalemisega kaasnevate tsiviilõiguslike tagajärgede eest.
- 68 2006. aasta koostööteatise punktis 6 on küll märgitud, et „[v]õimalikke leebema kohtlemise taotlejaid võib sundida käesoleva teatise kohasest koostööst komisjoniga loobuma asjaolu, et selline koostöö võib halvendada nende olukorda tsiviilkohtumenetluses võrreldes koostöös mitteosalevate ettevõtjatega”.
- 69 Kuid seda lauset tuleb tõlgendada selle kontekstis ja eeskätt arvestades sellele eelnevate lausetega, mille kohaselt:
- „Lisaks juba olemasolevate dokumentide esitamisele võivad ettevõtjad vabatahtlikult esitada komisjonile käesoleva leebema kohtlemise programmi raames teavet kartelli ning oma osa kohta selles. Kõnealused algatused on osutunud väga kasulikuks tõhusa uurimise tagamisel ja kartellikokkulepete lõpetamisel ning neid ei tohiks takistada kahju sissenõudmine tsiviilkohtumenetluse käigus.”
- 70 Järelikult tähendab eespool punktis 68 ära toodud lause seda, et ettevõtja ei tohiks tema suhtes alatatud võimalikes tsiviilkohtumenetlustes olla ebasoodsamas olukorras ainuüksi seetõttu, et ta esitas komisjonile vabatahtlikult kirjaliku leebema kohtlemise avalduse, mille kohta võidakse teha otsus, milles nõutakse tõendite esitamist. Soovides eriliselt kaitsta just leebema kohtlemise avaldusi, kehtestas komisjon endale 2006. aasta koostööteatise punktides 31–35 konkreetsed eeskirjad, mis reguleerivad nende avalduste koostamise viisi, nendega tutvumist ja nende kasutamist. Need eeskirjad puudutavad aga ainult niisuguseid kirjalikke või registreeritud dokumente ja avaldusi, mis on saadud vastavalt 2002. või 2006. aasta koostööteatisele ja mille avaldamist peab komisjon üldiselt määruse nr 1049/2001 artikli 4 tähenduses kontrollimiste ja uurimise eesmärki kahjustavaks, nagu märgitud nende teatiste punktides 32 ja 40. Nende eesmärk ega tagajärg ei ole seega takistada komisjonil oma haldusmenetlust lõpetavas otsuses avalikustada talle leebema kohtlemise programmi raames esitatud teavet rikkumise kirjelduse kohta ning need teatised ei tekita selles osas õiguspärast ootust.
- 71 Niisiis ei riiva niisugune määruse nr 1/2003 artikli 30 alusel tehtud avaldamine, mis – nagu nähtub kuuenda väite analüüsist – toimus ametisaladust kaitstes, õiguspärast ootust, millele hagejad võivad tugineda 2002. ja 2006. aasta leebema kohtlemise teatise alusel ning mis on seotud trahvide arvutamise ja konkreetselt nimetatud dokumentide ja avalduste käsitlemisega.
- 72 Eespool punktis 29 esitatud põhjustel käsitleb määruse nr 1049/2001 artikkel 4 uurimistoimikus sisalduvate dokumentidega tutvumist, välja arvatud otsus, mille komisjoni võtab vastu haldusmenetluse lõppedes ja mille sisu on määratletud määruse nr 1/2003 artiklis 30. Seega ei tekita määruse nr 1049/2001 artikkel 4 seoses autoklaasi otsuse avaliku versiooni sisuga hagejates õiguspärast ootust.
- 73 Nagu väidab komisjon, on 2002. ja 2006. aasta koostööteatiste eesmärk rakendada ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsuse adressaatide suhtes erinevat poliitikat sõltuvalt igäühe koostöötasemest ja seda ainult trahvisumma seisukohast. Kuna eelneva analüüsi kohaselt ei ole kõnealuste teatiste eesmärk mõjutada leebema kohtlemise taotlejate rikkumises osalemise tsiviilõiguslike tagajärgi, siis ei saa nõustuda hagejate argumendiga, mille kohaselt on nad nende tagajärgede seisukohalt autoklaasi otsuse muude adressaatide olukorrast erinevas olukorras seetõttu, et nemad on esitanud leebema kohtlemise taotluse (vt eespool punkt 63). Järelikult on argument, mille kohaselt oleks komisjon pidanud autoklaasi otsuse iga adressaadi klientide kohta avaldatud viiteid kohandama sõltuvalt nendest igäühe koostöötasemest, lisaks selle teostamatusele rajatud ka valele eeldusele. Arvestades asjaolu, et nagu meenutas ärakuulamise eest vastutav ametnik vaidlustatud otsuse põhjenduses 18, nõustus komisjon eemaldama kõik viited, mille abil on võimalik kindlaks teha autoklaasi otsuse aluseks oleva iga tõendit puudutava teabe allikas, ei saa mingil juhul tegemist olla võrdse kohtlemise põhimõtte või põhjendamiskohustuse rikkumisega.

74 Järelikult tuleb teine ja kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, mille kohaselt on rikutud hea halduse põhimõtet [...]

Viie väide, mille kohaselt on rikutud üldsuse õigust tutvuda institutsiooni dokumentidega käsitlevaid sätteid [...]

Kohtukulud [...]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja AGC Glass Europe SA-lt, AGC Automotive Europe SA-lt, AGC France SAS-ilt, AGC Flat Glass Italia Srl-ilt, AGC Glass UK Ltd'lt ja AGC Glass Germany GmbH-lt.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad